

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 240 din 11.03.2020

Dosar nr.: 592/2219

Petiția nr.: 4695/12.08.2019

Petent:

Reclamat: Consiliul Municipal Târgu Mureș, Județul Mureș

Obiect: nesoluționarea în termen legal privind repartizarea unei locuințe sociale în perioada 2015-2016.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau petentului

1

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

2. Consiliul Municipal Târgu Mureș – Unitatea Administrativ Teritorială Târgu Mureș cu sediul în Târgu Mureș, Piața Victoriei, nr. 3, Județul Mureș, reprezentat prin primar în funcție

II. Obiectul și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul este persoană cu dizabilități (invaliditate de grad I cu însoțitor), fiind îndreptățit să obțină o locuință socială cu chirie din fondul locativ al Consiliului Municipal, nefiind luată în considerare vechimea cererii sale și faptul că este o persoană cu dizabilități. Petentul s-a adresat și instanței iar soluționarea contestației sale nu a fost făcută conform normelor legale. De asemenea, petentul reclamă și modul de constituire a comisiei precum și falsificarea de către aceasta a criteriilor de eligibilitate.

III. Procedura de citare

5. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicat (în continuare O.G. nr. 137/2000), s-a îndeplinit procedura de citare, fiind invocată din oficiu excepția de necompetență.

6. Părțile au fost citate pentru data de 17.09.2019, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.). Părțile au fost absente.

7. Punctul de vedere formulat de către partea reclamată a fost comunicat petentului.

8. Petentul a formulat concluzii scrise.

9. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

10. Petentul reclamă nesoluționarea cererii de acordare a unei locuințe sociale. Acesta a depus o cerere în anul 2015 pentru acordarea unei locuințe sociale din fondul locativ al municipiului. Conform prevederilor legale trebuia avute în vedere criteriile ca: numărul membrilor, condiții de locuit, stare de sănătate, vechimea cererilor și, în plus, faptul că este o persoană cu handicap și evacuată.

11. Petentul mai susține că Legea nr. 114/1996 a locuinței nu prevede reînnoirea cererii dosarului ci prevede luarea în considerare a vechimii cererii pentru ambele locuințe.

12. În data de 16.08.2017 petentul a depus contestație la Tribunalul Mureș însă cererea i-a fost anulată de către instanța. Petentul a atacat hotărârea instanței dosarul fiind repus pe rol, urmând a fi reexaminată cererea formulată. Instanța a soluționat nefavorabil cererea petentului admitând lipsa calității de folosință a pârâtei. Petentul apreciază că modalitatea de soluționare a contestației sale a fost, de asemenea, neconformă prevederilor legale.

13. Petentul apreciază că modalitatea de constituire a comisiei din cadrul Consiliului Local a stat la baza tuturor nedreptăților suferite; acea comisie, nelegal constituită, ar fi falsificat criteriile pentru vechimea cererii, la reînnoirea cererii și a dosarului anual.

14. Prin concluziile scrise formulate, petentul solicită respingerea excepției de necompetență, obiectul petiției fiind acela al nesoluționării cererii nr. 50754/2015 de către Consiliul Municipal Tg-Mureș și nu de către justiție.

15. Comisia din cadrul Consiliului Municipal Tg-Mureș trebuia să analizeze cererea petentului în temeiul prevederilor Legii nr. 114/1996 a locuinței și să țină cont de criteriile de eligibilitate, cererea trebuind să fie soluționată până la data de 1 noiembrie a anului în curs.

16. Cererea petentului a fost respinsă pentru că nu a reînnoit dosarul anual, aspect neprevăzut de Legea nr. 114/1996. Petentul solicită despăgubiri. Petentul mai arată faptul că partea reclamată nu cunoaște Legea nr. 114/1998 (LEGE nr. 114 din 5 iunie 1998 pentru ratificarea Acordului comercial și de cooperare economică dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Venezuela, semnat la București la 4 iulie 1996) și norma A,12/2000. Se arată că a folosit și folosește în prezent Legea nr. 114/1996 și norma HG nr. 1275/2000.

17. În final, petentul mai arată că există o serie de nereguli cu privire la HCL nr. 148/2001, hotărâre care a fost folosită tocmai pentru a nu ține cont de data depunerii dosarului.

Susținerile părții reclamate

18. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată solicită respingerea petiției în principal ca inadmisibilă și în subsidiar ca neîntemeiată.

19. Petentul, inițial, contestă soluția la cererea sa nr. 50754/2015, fiind nemulțumit de poziția în lista de priorități, cu toate acestea, susține că este nemulțumit și de neinserarea sa mai departe în anii următori în cadrul acestei liste, dar și de lipsa de publicitate cu privire la modul de calcul al punctajului. Petentul putea ori să conteste vreuna din soluțiile obținute în procedura specială reglementată de Legea nr. 114/1996 și actele secundare emise, sau avea posibilitatea de a contesta refuzul autorității de a-i recunoaște un drept pentru aceste motive; apreciază petiția ca inadmisibilă.

20. Cererea petentului a constituit obiectul dosarului nr. 2026/102/2017 aflat în fața instanțelor judecătorești Târgu Mureș fiind respinsă după cum urmează: Sentința nr. 172/2018, pronunțată de Tribunalul Mureș Secția Contencios Administrativ și Fiscal; Decizia nr. 1158/R/2018, pronunțată de Curtea de Apel Târgu Mureș Secția Contencios Administrativ și fiscal și Decizia nr. 33/R/2019 (contestație în anulare) - Curtea de Apel Tg.-Mureș, încheierea nr. 29/2019 (cerere de reexaminare) - Tribunalul Mureș

21. Petentul se consideră vătămat într-un drept al său, "vătămat de o autoritate publică, printr-un act administrativ", din cauza faptului că, în data de 18.09.2015, a depus o cerere înregistrată cu nr. 50754 pentru repartizarea unei locuințe sociale din fondul locativ de stat - care nu a fost soluționată în mod favorabil. Sub acest aspect solicită respingerea petiției ca neîntemeiată.

22. Prin adresa nr. 21244 din 12.04.2016, petentul a fost informat că repartizarea locuințelor aflate în proprietatea municipaliității se realizează în ordinea poziției din lista de priorități, lista aprobată de Consiliul Local Municipal pe care acesta figura cu un total de 140 de puncte pe poziția 281 pe lista socială, respectiv cu același punctaj pe poziția 36 pe lista pensionarilor. Prin urmare, petentul era cuprins pe listele de priorități, dar din cauza faptului că cererea de locuințe este foarte mare, iar posibilitățile locative sunt limitate, nu este posibilă repartizarea unei locuințe cu încălcarea listelor de priorități, în condițiile în care cererile persoanelor aflate pe listă înainte de acesta nu au fost soluționate.

23. Prin HCLM nr. 148/2001 cu modificările și completările ulterioare au fost stabilite unele măsuri privind punerea în aplicare a prevederilor legale cu privire la repartizarea locuințelor din fondul locativ de stat. Aceste măsuri stabilesc faptul că lista solicitanților de locuințe se reactualizează anual, pe baza cererilor depuse de solicitanți în perioada 15 septembrie - 15 octombrie pentru cuprinderea pe lista anului următor, însoțite de actele necesare stabilirii punctajului în raport cu criteriile aprobate.

24. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 2 a HCLM nr. 63 din 26 februarie 2009 *"vor fi luate în considerare numai cererile care sunt întemeiate și au continuitate, fiind reînnoite anual. Obligativitatea reînnoirii cererilor de locuințe este adusă la cunoștința petenților prin intermediul mass -mediei, precum și pe site-ul instituției.*

25. Partea reclamată apreciază că atitudinea petentului de a nu reînnoi dosarul reprezintă culpa acestuia exclusivă în condițiile în care a fost informat că nu beneficiază de locuință din fondul locativ de stat, petentul cunoscând că avea obligația de reînnoire a dosarului pentru a putea fi cuprins pe lista de priorități, însă acesta nu și-a reînnoit cererea și dosarul nu a figurat pe listele de priorități întocmite și aprobate în condițiile legii nici pentru anul 2016 nici pentru anul 2017, chiar nici pentru anul 2018 (adresa nr. 15503 din 10.04.2017) .

26. Consideră greșite argumentările invocate de petent, respectiv faptul că nu orice refuz de a rezolva favorabil o cerere este refuz nejustificat; refuzul are caracter nejustificat numai când se întemeiază pe excesul de putere.

27. Modalitatea clară și lipsită de echivoc de redactare a petiției evidențiază intenția și scopul imediat urmărit de către petent care reclamă un interes legitim privind atribuirea efectivă a unei locuințe sociale, nicidecum de vătămare a unui drept derivat din pasivitatea autorităților administrației locale sesizate cu o cerere în acest sens sau din modul nefavorabil de soluționare a acesteia.

28. Consideră, că faptele prezentate de petent nu întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare prevăzute de textele legale menționate, solicitând *respingerea petiției formulate în principal ca inadmisibilă și în subsidiar ca neîntemeiată.*

V. Motivele de fapt și de drept

29. Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), reține că petentul reclamă nesoluționarea favorabilă a unei cereri privind acordarea unei locuințe sociale.

30. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu.

31. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că aspectele legate de modul de soluționare a acțiunii petentului de către instanța de judecată nu sunt de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind

prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Având în vedere aceste considerente, a admite că C.N.C.D. are competența *ratione materiae* de a analiza aspecte ce derivă din conținutul hotărârilor judecătorești sau din procedurile desfășurate în fața instanțelor de judecată, ar presupune, în primul rând, instituirea unei modalități complementare de control a unei hotărâri judecătorești, iar în al doilea rând, o substituie în prerogativele Consiliului Superior al Magistraturii, instanța în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorului.

32. Nemulțumirile părților dintr-un proces cu referire la modul concret de soluționare a cauzei trebuie să îmbrace forma căilor de atac, în limitele recunoscute de lege. Or, din acest punct de vedere, art. 97 alin.2 din legea nr. 303/2004 republicată prevede că exercitarea dreptului de a sesiza CSM nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac. Însuși textul constituțional din art. 129 statuează că „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Astfel, controlul legalității hotărârilor judecătorești este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac. Colegiul director urmează a admite excepția invocată din oficiu cu privire la acest aspect.

33. **În drept**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137 Conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

34. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de către petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

35. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să

se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

36. În speță, petentul reclamă faptul că nu beneficiază de locuință socială deși este o persoană cu dizabilități și a formulat cererea încă din anul 2015.

37. Astfel, Colegiul director urmează a analiza existența unei legături de cauzalitate între criteriul invocat și faptele reclamate prin petiție. Din analiza actelor aflate la dosar și a susținerilor părților a reieșit faptul că petentul nu și-a reînnoit cererea apreciind că soluționarea trebuia să se facă pe baza solicitării inițiale din 2015. Petentul avea obligația de reînnoire a dosarului, dar nu a îndeplinit această obligație drept urmare nu a figurat pe listele de priorități întocmite și aprobate în condițiile legii nici pentru anul 2016 nici pentru anul 2017, chiar nici pentru anul 2018 (adresa nr. 15503 din 10.04.2017) .

38. Potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, una dintre condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie este existența unui criteriu de discriminare precum și existența unei legături de cauzalitate între criteriul invocat și fapta sesizată.

39. Colegiul director constată că, în speță, nu sunt îndeplinite condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie, neputând fi reținută o legătură de cauzalitate între criteriul invocat de către petent (dizabilitate) și aspectele prezumtiv discriminatorii supuse analizării de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Cerința reînnoirii dosarului este pe deplin justificată întrucât în timp pot surveni modificări ale situației de fapt motiv pentru care dosarul trebuie reînnoit anual și cererea actualizată.

40. Raportul de cauzalitate între fapta imputată și criteriul invocat nu poate fi reținut, în sensul art. 2 alin.1, art. 2 alin. 3 sau art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Or, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai sus anunțate (n.n. art. 2 alin.1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative” (A se vedea Decizia nr. 1530 din 19 martie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție).

41. Colegiul director constată că, în speță, nu sunt îndeplinite condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie, neputând fi reținută o legătură de cauzalitate între criteriul invocat de către petentă și aspectele prezumtiv discriminatorii supuse analizării și dispunerii de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu cu privire la soluțiile pronunțate de către instanța de judecată
2. Cu privire la fondul petiției, faptele prezentate nu reprezintă fapte de discriminare potrivit prevederilor O.G. nr.137/2000 (lipsă legătură de cauzalitate între criteriul

invocat și fapta reclamată) privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

3. O copie a hotărârii se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 11.03.2020 au fost: DINCĂ ILIE – Membru, GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, POPA CLAUDIA SORINA – Membru, SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Data redactării: 26.03.2020

Redactată și motivată: T.S./R.B.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.